

Jag hatar dig,
För att du förpassat denna orkan
Denna veldsamma orkan som
Ständigt rasar i mitt inre,
Till en motbudande, pulserande,
Slemmig gre klump innanför mitt skallben
Uppdelad i mikroskopiska fragment
Och innesluten i små rännilar av
Substanser

Dessa intensiva känslor,
Vare sig de är av hat eller av
Kärlek, är trots allt den enda
Mening jag tycker mig se i livet

Antingen utgörs ett värden av kall
Livlös betong, eller av en veldsamt
Bubblande och sprakande gryta
Av vitglödgade känslöstormar

Idag uppfylls jag av just det